BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LII ■ NÚM. 25 | 18 de juny de 2023 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Hi ha pocs segadors per a una collita abundant

En reprendre avui el temps litúrgic dels diumenges durant l'any, la primera lectura ens crida a escoltar i meditar el fonament històric, pedagògic i teològic, de l'Aliança del Sinaí. El capítol 20 del llibre de l'Èxode amb la presentació del Decàleg ve evidentment precedit pel capítol 19 amb el record de l'encàrrec del Senyor a Moisès. *Comunica això als israelites: «Si m'escolteu i observeu les condicions de la meva Aliança, sereu la meva possessió personal, el meu reialme sacerdotal.»*

La proposta del Senyor *a la casa de Jacob* (*«Sereu la meva nació sagrada»*) resta condicionada al compliment de l'exigència d'*observar i complir les condicions de l'Aliança*. Cal parlar millor de proposta divina d'Aliança per agraïment, més que de manaments imposats unilateralment per Déu.

Només des de l'agraïment cordial i conscient es pot signar el pacte d'aliança amb Déu Salvador.

Cal per això notar que el fonament de l'Aliança proposada és el record agraït de l'experiència històrica viscuda: *Heu vist el que Jo, el Senyor, he fet amb els egipcis* —els vostres opressors— *i com us he pres sobre les ales i us he portat fins a mi*, veritable Terra Promesa de la vostra llibertat.

Pels cristians la prova suprema de l'amor de Déu ja no és l'alliberament de l'esclavatge d'Egipte sinó la mort de Jesucrist: *Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres.* Perquè realment *ningú té un amor més gran que el qui dona la vida pels qui estima* (*Jn* 15,13).

És així com *Ell ens ha fet justos per la sang de Crist.* Per això estem ara *reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill*, i no pels mèrits nostres. D'aquesta situació objetiva neix l'esperança ferma de què, *ja reconciliats* en Crist, també *serem salvats gràcies a la seva vida.*

Si l'amor misericordiós de Déu és el que ens reconcilia amb Ell, també és aquest amor el que mou Jesús quan, *en veure aquella multitud de gent malmenada i desesperançada com ovelles sense pastor, se n'apiadà:* però amb compassió activa que no es limita a un sentimentalisme estèril.

Llavors crida els seus deixebles a prendre consciència de la situació: *La collita es abundant però hi ha pocs segadors.* D'on ve la garantia de *collita abundant?* Del Senyor quan, a la paràbola del sembrador assegura que, si *la llavor* de la paraula *cau en terra bona* llavors *dona fruit del trenta, seixanta o cent per un* (*Mt* 13,8).

Després del gran Discurs del Regne o Sermó de la Muntanya amb les Benaurances com a pauta fonamental, l'evangelista Mateu presenta el Discurs de la Missió (*Mt* 9,35-10,42) fonamentat en l'elecció dels *Dotze deixebles* als quals *crida* perquè siguin les *columnes* del nou Poble Elegit.

Cridà els Dotze i els donà poder de treure els esperits malignes: no és un *poder* autònom adquirit amb el mèrit de les seves qualitats sinó regalat pel Senyor. Amb una finalitat ben clara: alliberar els oprimits pel Maligne retornant-los a l'harmonia benefactora de la connexió amb Déu.

Segons el pla de Déu, la seva força salvadora havia de ser oferta en primer lloc als fills d'Abraham que fou elegit el primer perquè, a través d'ell la salvació de Déu arribés finalment *a totes les nacions de la terra* (*Gn* 12,1-3).

El projecte inicial de Déu amb Abraham al començament de la Història de Salvació serà represès pel Ressuscitat quan a l'Ascensió anuncia als deixebles que *rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra* (*Ac* 1,8).

La preferència inicial per *les ovelles perdudes del poble d'Israel* l'hem de viure avui amb el testimoniatge engrescador envers tants germans nostres que, com els d'Emmaús, s'han refredat en la militància apostòlica i en el nodriment eucarístic.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No deixar-se estimar

Les persones que estimem les volem tenir a prop. Quan s'allunya aquell que estimem en percebem el buit.

Aquests sentiments profunds que tan sovint experimentem ens fan notar la qualitat de l'amor. Així descobrim que som éssers per a estimar. No és perquè sí que Jesús ens va traspassar el seu manament més important, el de l'amor: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat.»

Quan t'adones que tu estàs estimant però l'altre no és conscient que te l'estimes es produeix un desacord. Així neix el sentiment més profund de desencís. Esperava que l'altre respongués al meu amor. S'obre així la gran ferida del desamor.

Avui m'agradaria aplicar aquest sentiment a Déu, el nostre Pare bo. I m'és molt fàcil imaginar quin patiment deu tenir el bon Déu quan els seus fills i filles no li corresponen el devessall d'amor que ell vessa sobre nosaltres. No costa massa fer-se càrrec del disgust permanent que té aquest Déu Amor quan els seus fills no es deixen estimar.

Tinc molt gravat el gest d'un net rebutjant la cara d'una àvia que se li apropava a fer-li un petó. No puc oblidar el despit d'una filla que va deixar les claus de casa a sobre la taula del menjador i marxà de casa sense voler que la vagin a trobar. Allunyant-se d'amagat sense voler ser estimada. Em continua ferint saber tot el que uns pares han fet perquè la seva filla reïxi amb els estudis i tingui uns valors justos i ètics i la resposta obtinguda per la filla oblidant la seva família, sense voler ni tan sols veure'ls.

No ha de ser l'alegria més gran del Pare Déu poder tornar a aplegar els fills i filles dispersos? I com difícil serà poder recuperar els fills que no es deixen estimar. I els que no volen tornar a casa.

Mn. Valentí Alonso i Roig

PALABRAS DE VIDA

La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos

Al retomar hoy el tiempo litúrgico de los domingos durante el año, la primera lectura nos llama a escuchar y meditar el fundamento histórico, pedagógico y teológico, de la Alianza del Sinaí. El capítulo 20 del libro del Éxodo con la presentación del Decálogo viene evidentemente precedido por el capítulo 19 con el recuerdo del encargo del Señor a Moisés. *Así dirás a la casa de Jacob y esto anunciarás a los hijos de Israel: «Si de veras me obedecéis y guardáis mi alianza, seréis mi propiedad personal entre todos los pueblos, un reino de sacerdotes.»*

La propuesta del Señor a la casa de Jacob (*«Seréis para mí una nación santa»*) está condicionada al cumplimiento de la exigencia de *obedecer y guardar mi alianza*. Es mejor hablar de propuesta divina de Alianza por agradecimiento, más que de mandamientos impuestos unilateralmente por Dios.

Solo desde el agradecimiento cordial y consciente se puede firmar el pacto de la alianza con Dios Salvador.

Es necesario hacer notar que el cimiento de la Alianza propuesta es el recuerdo agradecido de la experiencia histórica vivida: *Habéis visto lo que he hecho con los egipcios* —vuestros opresores— *y cómo os he llevado sobre alas de águila y os he traído a mí*, verdadera Tierra Prometida de vuestra libertad.

Para los cristianos, la prueba suprema del amor de Dios ya no es la liberación de la esclavitud de Egipto sino la muerte de Jesucristo: *Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros*. Porque *nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos* (*Jn* 15,13).

Es así como hemos sido *justificados ahora por su sangre*. Por eso *fuimos reconciliados con Dios por la muerte de su Hijo*, y no por los méritos nuestros. De esta situación objetiva nace la esperanza firme de que, *ya reconciliados* en Cristo, también *seremos salvados por su vida*.

Si el amor misericordioso de Dios es el que nos reconcilia con Él, también es este amor el que mueve a Jesús cuando, *al ver a las muchedumbres, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, «como ovejas que no tienen pastor»:* pero con compasión activa que no se limita a un sentimentalismo estéril.

Entonces llama a sus discípulos a tomar conciencia de la situación: *La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos*. ¿De dónde viene la garantía de una cosecha abundante? Del Señor cuando, en la parábola del sembrador asegura que, *otra cayó en tierra buena y dio fruto: una, ciento; otra, sesenta; otra, treinta* (*Mt* 13,8).

Después del gran Discurso del Reino o Sermón de la Montaña con las Bienaventuranzas como pauta fundamental, el evangelista Mateo presenta el Discurso de la Misión (*Mt* 9,35-10,42) fundamentado en la elección de los *doce discípulos* a los cuales *llama* para que sean las *columnas* del nuevo Pueblo Elegido.

Llamó a sus doce discípulos y les dio autoridad para expulsar espíritus inmundos: no es un poder autónomo adquirido con el mérito de sus cualidades sino regalado por el Señor. Con una finalidad muy clara: liberar a los oprimidos por el Maligno devolviéndolos a la armonía benefactora de la conexión con Dios.

Según el plan de Dios, su fuerza salvadora tenía que ser ofrecida en primer lugar a los hijos de Abraham que fue elegido el primero para que, a través de él la salvación de Dios llegara finalmente a *todas las familias de la tierra* (*Gn* 12,1-3).

El proyecto inicial de Dios con Abraham a comienzos de la Historia de la Salvación será retomado por el Resucitado cuando en la Ascensión anuncia a los discípulos que *recibiréis la fuerza del Espíritu Santo y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaría y hasta el confín de la tierra* (*Ac* 1,8).

La preferencia inicial por las ovejas perdidas del pueblo de Israel la tenemos que vivir hoy con el testimonio alentador hacia tantos hermanos nuestros que, como los de Emaús, se han enfriado en la militancia apostólica y en el nutrimento eucarístico.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Les rogatives i les primes

Quan arriba el temps de Pasqua els camins dels Ports s'omplen de pregàries, podem escoltar el que eix del cor de la gent. Enguany són especials, després d'uns anys limitats per la pandèmia; les ermites i peirons són una crida a la gent, alguns, potser per simple tradició, però el fet és que tots, dins del nostre cor, caminem per unir les nostres veus a les de la gent de tots els pobles per elevar-les al Senyor, cadascú seguint les pròpies devocions particulars.

Són moltes les que tenim: sant Marc, sant Pere, sant Cristòfol, la Santa Creu, sant Isidre, santa Llúcia... , són molts els llocs que visitem: les Alberedes, els Llivis, la Balma, Vallivana, el Riu de les Corces, la Llaqua... Certament no podem recordar-les totes, però sí podem afirmar que des de tots els nostres pobles ressonen les mateixes pregàries, tota la comarca es converteix en un crit de lloança a Nostre Senyor, però no només és la lloança, perquè sempre ressona la petició.

Que siguem escoltats i que puguem continuar per molt de temps en el seguiment de les nostres devocions tradicionals.

Pura i Eduard

Confirmacions a la Parròquia de Santa Maria del Mar de Benicarló

El dia 5 de maig a la Parròquia de Santa Maria del Mar de Benicarló 11 joves, acompanyats dels seus pares i padrins, van rebre el sagrament de la Confirmació.

L'administrador diocesà Mn. José Luis Arín va presidir la celebració i va animar els joves a viure sempre seguint al Crist en les seues vides, en el seu dia a dia. Dos joves del Grup de Joves van animar-los a continuar, esperem que la invitació els hagi fet pensar.

Els mossens i catequistes de la parròquia estem molt contents de la celebració i agraïm les famílies i els joves de confiar en la parròquia.

Mn. Gerard Reverté

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Avui volem recordar totes les persones amb discapacitat, especialment les qui sofreixen perquè viuen en situació de guerra o es troben amb una discapacitat a causa dels combats» (3 de desembre).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu ens introdueix en les situacions de tots els dies, en l'escolta del sofriment —el crit dels pobres, la violència, les injustícies que fereixen la societat i el planeta—, per a que no siguem cristians indiferents sinó laboriosos, creatius, profètics» (5 de desembre).

@Pontifex_es: «Posem la nostra confiança en el Senyor de l'univers, que ens estima immensament i sap que podem construir amb Ell una cosa meravellosa, eterna. Les vides dels sants ens ho mostren de la forma més bella» (7 de desembre).

@Pontifex_es: «La Mare de Déu és la "via" que Déu mateix s'ha preparat per a venir al món. Preguem junts encomanant a la seva intercessió l'esperança de salvació i de pau de tots els homes i dones del nostre temps» (8 de desembre).

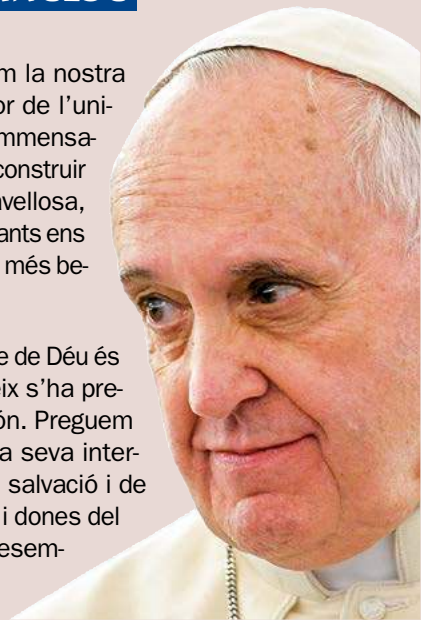

Romeria a Sant Marquet de Vallibona

Deia Desideri Lombarte: «... Los bancals de blat verdegen, els prats estan florits, los barranquets humits, totes les herbes creixen ...».

El cicle festiu dels nostres camps, il·luminats per aquest esclat de la natura que vol unir-se a la festa de la Pasqua, de la vida... s'inaugura amb les festives rogatives que tots els pobles de la comarca dels Ports prodiguen.

Poques manifestacions poden comparar-se a la bella manera d'implorar les bones collites o donar gràcies a Déu per un hivern de neus i de béns o implorar del cel l'aigua tan necessària per als camps.

El dissabte 6 de maig, un grup significatiu de vallibonencs/es, grans i menuts, ens vàrem congregar al carrer Pla per iniciar la tradicional romeria a sant Marquet.

Per tal de que la festa sigui viva ha d'anar evolucionant. Vallibona ja quasi no és un poble agrícola, per tant no cal demanar unes bones collites, però sí que s'ha de demanar que tinguéssim cura de la natura. L'ecologia ha passat a ser una preocupació constant de la nostra societat. La petició de la pluja, la benedicció del terme, la benedicció

i degustació dels famosos «rollos de sant Marquet» van ser els actes més importants de tota la diada. També vàrem recordar aquella cançó infantil: «Agua, san Marcos, el rey de los charcos. Agua para mi triguito, que está muy bonito. Agua para mi cebada, que está ya granada. Agua para mi melón, que está ya en flor.»

Paco Vives

Confirmacions a Riba-roja d'Ebre

El primer diumenge de maig, dia 7, la comunitat parroquial de Riba-roja d'Ebre estava de festa; el motiu: 10 joves rebien el sagrament de la Confirmació.

Després de tres anys de catequesis, el mossèn de la parroquia Mn. Jordi, delegat per l'administrador diocesà, va presidir l'Eucaristia on estos 10 joves van rebre el do de l'Esperit Sant, acompanyats pels seus pares, padrins, familiars i amics, sense oblidar-nos de la comunitat parroquial.

Va resultar una celebració viscuda amb il·lusió, compromís i agraïment per part de tots els presents.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de la Parròquia
de Riba-roja d'Ebre

AGENDA

Del 22 al 26, pelegrinatge diocesà a Lourdes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a set.) [2C 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fundador dels camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, màrtirs; santa Aurora, verge i màrtir.

20. ■ **Dimarts** [2C 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ **Dimecres** [2C 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Lleida: Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.

22. ■ **Dijous** [2C 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. ■ **Divendres** [2C 11,18.21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prevere salesià.

24. □ **Dissabte** [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ **Diumenge vinent,** XII de durant l'any (lit. hores: 4a set.) [Jr 20, 10-13 / Sl 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10, 26-33]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

Diumenge XI de durant l'any (A)

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 19,2-6a)

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinaí, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meva. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada.»

Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és, de bo, el Senyor! / perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,6-11)

Germans, quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriarnos en Déu.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 9,36-10,8)

En aquells temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se n'apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors.» Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són: primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el cobrador d'impostos; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó, el zelota, i Judes, l'Iscariot, que el va trair. Jesús envià aquests dotze, tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-lo també sense pagar.»

Lectura del libro del Éxodo (Éx 19,2-6a)

En aquellos días, llegaron los hijos de Israel al desierto del Sinaí y acamparon allí, frente a la montaña. Moisés subió hacia Dios.

El Señor lo llamó desde la montaña, diciendo: «Así dirás a la casa de Jacob, y esto anunciarás a los hijos de Israel: "Vosotros habéis visto lo que he hecho con los egipcios, y cómo os he llevado sobre alas de águila y os he traído a mí. Ahora, pues, si de veras me obedecéis y guardáis mi alianza, vosotros seréis mi propiedad personal entre todos los pueblos, porque mía es toda la tierra. Seréis para mí un reino de sacerdotes y una nación santa"».

Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,6-11)

Hermanos:
Cuando nosotros estábamos aún sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; ciertamente, apenas habrá quien muera por un justo; por una persona buena tal vez se atrevería alguien a morir; pues bien: Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros. ¡Con cuánta más razón, pues, justificados ahora por su sangre, seremos por él salvos del castigo! Si, cuando éramos enemigos, fuimos reconciliados con Dios por la muerte de su Hijo, ¡con cuánta más razón, estando ya reconciliados, seremos salvos por su vida! Y no solo eso, sino que también nos gloriamos en Dios, por nuestro Señor Jesucristo, por quien hemos obtenido ahora la reconciliación.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 9,36-10,8)

En aquel tiempo, al ver Jesús a las muchedumbres, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, «como ovejas que no tienen pastor». Entonces dice a sus discípulos: «La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos; rogad, pues, al Señor de la mies que mande trabajadores a su mies». Llamó a sus doce discípulos, les dio autoridad para expulsar espíritus inmundos y curar toda enfermedad y dolencia. Éstos son los nombres de los doce apóstoles: el primero, Simón, llamado Pedro, y Andrés, su hermano; Santiago, el Zebedeo, y Juan, su hermano; Felipe y Bartolomé, Tomás y Mateo el publicano; Santiago el Alfeo, y Tadeo; Simón el de Caná, y Judas Iscariote, el que lo entregó. A estos doce los envió Jesús con estas instrucciones: «No vayáis a tierra de paganos ni entréis en las ciudades de Samaría, sino id a las ovejas descarriadas de Israel. Id y proclamad que ha llegado el reino de los cielos. Curad enfermos, resucitad muertos, limpiad leprosos, arrojad demonios. Gratis habéis recibido, dad gratis».

COMENTARI

«Prediqueu anunciant que el Regne de Déu és a prop»

El Senyor sap que hi ha moltes persones que desitgen sentir una paraula d'esperança: *Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada...;* per això va escollir els seus apòstols tal com llegim a l'evangeli d'avui. Quina és la seva missió? *Pel camí prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop*. Aquesta és la Bona Notícia que han de donar a tothom, que omple d'esperança el cor dels homes: donar a conèixer que Déu és amor i estima tots els homes i dones com a Pare i vol un món de germans per tots nosaltres. I per això diu també als apòstols: *Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis*. És a dir, lluiteu contra tota mena de mal, contra tot allò que és contrari a la felicitat dels homes, contra tot allò que els fa patir. Cal predicar la bona notícia, però cal fer-la també realitat amb la seva actuació. I encara hi ha un altre element important: *No heu pagat res per rebre aquest poder, doneu-lo també sense pagar:* és un signe que el diner no importa, que no és el que cal buscar; que viure en austeritat és també crear un món nou. Quan tots els cristians visquem així podrem dir que es fa realitat el que Déu va dir a Moisès: *Si observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal; vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada*. Quan els cristians fem realitat el món nou que Déu vol, llavors podrem dir que som veritablement el poble de Déu; que s'ha realitzat el desig de Déu manifestat a Moisès. No ens ha de ser difícil de fer-ho si recordem el que ens diu sant Pau a la segona lectura: *Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem pecadors*. No ens ha de ser gens difícil predicar un Déu que és amor, que ha donat la vida per nosaltres; que l'únic que ens demana és que sapiguem estimar com Ell. Només amb un amor així, farem realment un món nou, un món de germans amb un únic Pare: el Déu que estima tothom fins i tot els pecadors.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.